

вленіе то царя Θεодосія Великаго, кръсть тѣ нарича знаменіе Божественно, и тайнѣ на спасеніе то.

Святый Ефремъ въ слово за покаяніе то говори, че кръсть тѣ е непобѣдимо оружіе на Христіанитѣ и никоя тайна да ся не съвършява безъ кръсть тѣ.

Ный не знаемъ, какъ ще дързне нѣкой да ся нарѣче истиненъ Христіанинъ, ако поруганіе то Христово, въспріято то за него, отхвърля, и не иска да глѣда на нѣго; кога то Апостоль Павелъ толкова хвали Онисифора, кой то ся не засрамиль отъ веригы тѣ му. *Господь да даде, казва, милость на Онисифоровъ тѣ домъ: Защо то много нѣжи мя упокои, и не ся засрами отъ сковы тѣ ми.* [2 Тимое. гл. 1. ст. 16].

Същы тѣ думы и Христось ще рѣче: Да даде Отецъ мой небесный да намѣри милость истинный тѣ мой христіанинъ, кой то ся не засрами за мой тѣ кръсть. А кой то ся засрами за мене и за Мой тѣ кръсть, и Сынъ человѣческій ще ся засрами за него, кога то дойде съсь своихъ тѣ славѣ. [Лук. гл. 9. ст. 26]

Кой то люби и почита царя, той люби и почита царскый тѣ печять, царскый тѣ скиптръ, царскый тѣ прѣстоль. А кой то тѣхъ не люби, и счи тѣ си отъ тѣхъ отврѣща, той и самага царя не люби. Кръсть тѣ е знаменіе Христа распятаго. Защо така го нарича и Самъ Христось. *Тогавѣ, казва, ще ся яви знаменіе то*